

עמת (מרכז) 32358-01-26 - פלוני נ' מדינת ישראל - תביעות מחוז מרכז

עמ"ת (מרכז) 32358-01-26 - פלוני נ' מדינת ישראל - תביעות מחוז מרכז
עמ"ת (מרכז) 32358-01-26
פלוני (קטין)

נ ג ד

מדינת ישראל - תביעות מחוז מרכז

ע"י ב"כ עו"ד ליטל סגל-מלכה

בית המשפט המחוזי מרכז - לוד

[15.01.2026]

לפני כב' השופט רון סולקין

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט השלום (בשבתו כבית משפט לנוער) בראשון לציון, כב' השופט יובל קדר, מיום 08.01.26, במסגרתה הורה על מעצרו עד תום ההליכים של העורר.

נגד העורר, תושב XXX בשומוון, קטין, כבן 18 חסר חודש, הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות כדלקמן:

· גניבת רכב בצוותא, בניגוד לסעיף 413ב', ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

· פריצה לרכב בכוונה לגנוב, בצוותא, בניגוד לסעיף 413ו', ביחד עם סעיף 29(א) לאותו חוק;

· חבלה במזיד ברכב בצוותא, בניגוד לסעיף 413ה', ביחד עם סעיף 29(א) לאותו חוק;

· שהיה שלא כדין, בניגוד לסעיף 12(א)(1) - (4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

בהתאם לעובדות כתב האישום, מיוחס לעורר, כי בתאריך 21.12.25, סמוך לשעה 05:50 לפנות בוקר, הגיע העורר, בצוותא עם אחר, שפרטיו ידועים, לרחוב מגורים בעיר באר יעקב, תוך שאינו מורשה לשהות מחוץ לאזור יהודה ושומרון.

השניים ניפצו שמשות החלון בדלת אחורית שמאלית של רכב מסוג יונדאי ל"ז 400-39-702, בבעלות אxx; נכנסו

לרכב; הניעו אותו בדרך שאינה ידועה לתביעה; ונסעו מהמקום, לכיוון אזור יהודה ושומרון, כשהאחר נוהג ברכב.

העורר והאחר נתפסו וברכב, כשמחזיקים במכשירים אלקטרוניים שונים לרבות שלטים אוניברסליים, טאבלט שחור ומכשיר אלקטרוני נוסף.

ההגנה כפרה בקיומן של ראיות לכאורה ובעילת המעצר.

לאחר עיון בתיק החקירה, קבע בית משפט קמא, כי עלה בידי התביעה לבסס קיומן של ראיות לכאורה וכי קיימת עילת מעצר ועל כן - הורה, כאמור, על מעצרו של העורר, וכן האחר, עד תום ההליכים.

הגנה משיגה על החלטת בית משפט קמא. לשיטתה - הראיה היחידה העומדת כלפי העורר דנן היא עצם נוכחותו ברכב ואין די בכך כדי לעשותו שותף לעבירות.

לאחר עיון בתיק החקירה - לא נמצא דופי בקביעת בית משפט קמא בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה. העורר לא נתפס כך סתם ברכב, אלא המדובר ברכב ששמשו וכן חלקים בדופן הקדמית הפנימית ("דשבורד") שלו, היו שבורים או מפורקים. ברשות העורר והאחר נמצא מכשור אלקטרוני מתוחכם, אשר עשוי לשמש לפתיחה או הנעה של כלי רכב. יתר על כן, העורר אף קשר עצמו לרכב, כשבאמרתו הראשונה, מיום 22.12.25, אף אישר (לאחר היוועצות בעורך דין) כי נתבקש ע"י האחר להגיע לרכב מונע ולנהוג ברכב, בתמורה לאתנן כספי, אם כי טען, כי סירב לכך ובשל כך - האחר נהג ברכב. כלעומת גרסתו הראשונית (לאחר מכן מסר גרסה אחרת) עומדת גרסת האחר, אשר אף טוען, כי העורר הוא הרוח החיה בפרשה ואילו אותו אחר רק שעה להוראותיו. אך אין צורך להכריע בשאלת אמיתות הגרסות הללו (הכרעה שממילא אינה ענין לשלב הדיוני הנוכחי), שכן עצם הימצאות העורר ברכב הגנוב, אשר אף פרץ מחסום משטרת, בנסיבות שפורטו לעיל - מבססת, בוודאי באופן מספק לשלב דיוני זה, ראיה לכאורה בדבר מודעותו לכך, שהמדובר ברכב גנוב.

נסיון החיים מלמד, שמי שעובר עבירות חמורות, לא יקח עימו אדם אחר, באופן מזדמן, ועל נוכחות העורר, ביחד עם האחר, ברכב הגנוב, יפים גם היום דבריו של הנביא עמוס, שנאמרו לפני קרוב ל - 3,000 שנה:
הִילַכְוּ שְׁנַיִם יַחְדָּו בְּלִתִּי אִם־נִוָּעְדוּ: (עמוס ג', ג').

אשר לעילת המעצר, המעשים המתוארים בכתב האישום מלמדים על מעורבות עומק בעולם העברייני ומקימים עילת מעצר מובהקת, של מסוכנות לשלום הציבור: המדובר בהתארגנות של לפחות שני אנשים שונים (לנוכח קיומה של טביעת אצבע שאינה מתאימה לאף אחד מהם, מסתבר בהחלט, כי היה גם מעורב אחד נוסף לפחות); במסגרת התארגנות זו, הגיעו השניים מרחוק, מחלקו הצפוני של אזור השומרון, עד לעיר באר יעקב, שהיא בשפלה הדרומית; השניים הגיעו, כאמור, מצוידים במכשור אלקטרוני מתוחכם; עלה בידיהם להניע כלי רכב מנועי חדיש - שעל פי מספר הרישוי שלו, יוצר בשנים האחרונות ממש - בתוך פרק זמן קצר ביותר; השניים לא נרתעו מלפרוץ מחסום משטרת (לעורר דנן לא יוחסה שותפות לעבירה של נהיגה פוחזת, אשר יוחסה למעורב הנוסף, אך בהחלט ניתן היה לייחס עבירה זו גם כלפיו). המעורב הנוסף נהג ברכב המנועי ללא הכשרה מתאימה, ללא רישיון וללא ביטוח. כל אלה מלמדים על תעוזה של ממש; שילובן של כלל הנסיבות מקים, כאמור, עילת מעצר בעצימות גבוה מאוד.

רק לאחרונה, נקטע פתיל חייהם של מספר שוטרים בעקבות ניסיון לעצור עבריינים כדוגמת העורר והמעורב הנוסף, אשר נסעו ברכב גנוב לכיוון אזור יהודה ושומרון ופרצו מחסום. חלק ניכר מפורצי מחסום אלה היו אף הם קטינים. בכגון דא, דווקא הגיל הצעיר הוא פרמטר, העשוי להעלות את רף המסוכנות, שכן בגילאים כאלה נעדרים הצעירים תחושת פחד או מחשבה מעמיקה בדבר השלכות מעשיהם, כך שהתעוזה שמפגינים היא גבוהה מאוד. בית המשפט שם לנגד עיניו את היותו של העורר, באופן פורמלי, קטין (אם כי, כאמור, כחודש לפני שהפך לבגיר). ברגיל, קבע המחוקק, כי ככל שמדובר בקטין - המעצר הוא האמצעי האחרון. אך כבר נאמר, בפסיקת בתי המשפט, כי קטינות איננה בגדר חסינות; וכאשר המדובר בהתארגנות עבריינית, שיש בה כיד ליצור מסוכנות רבתי לשלומם, חייהם ולרכושם של אזרחים שומרי חוק - נסוגות אחר הנסיבות האישיות ויש מקום להבטיח את שלום הציבור על ידי הרחקת עבריינים מסוג זה מהחברה.

תחושת הבטחון של אזרחים שומרי חוק בארץ פוחתת מיום ליום. בית המשפט אינו רשאי להישאר אדיש לכך ועליו להתאים את מדיניות המעצרים וכן את רף הענישה, כדי לאפשר מאבק אמיתי, לא רק במישור הרטורי, בעבריינות המשתוללת.

לעילת המסוכנות מתווספת, במקרה דנן, גם העילה של הימלטות מהדין, בהיות העורר תושב האוטונומיה באזור יהודה ושומרון, כאשר הבאתו לדין, אם לא יתייצב למשפטו, תדרוש משאבים מיוחדים ולא תמיד תהיה אפשרית. ההקלה המיוחדת שקבע המחוקק בעניינם של קטינים, נועדה, בעיקר, לעבירות מזדמנות, כאלה המאופיינות בחוסר שיקול דעת אותו ניתן לקשר לגילו הצעיר של הנאשם הקטין, למשל שימוש מזדמן בסמים מסוכנים או עבירות רכוש קלות. הקלות אלה מאבדות מטעמן, כאשר המדובר בהתארגנות עבריינית מובהקת, כמו במקרה דנן, ובמי שהוא על גבול הקטינות.

תסקיר שירות המבחן לנוער אף אינו מגלה מצוקה חריגה כלשהי או קשיים מיוחדים של העורר בהיותו במעצר. לאור כל האמור - מתאימה החלטת בית משפט קמא לעובדות ולנסיבות במקרה דנן והיא תעמוד על כנה. הערר - נדחה.

חומר החקירה מוחזר לתביעה.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשפ"ו, 15/01/2026 במעמד הנוכחים.